II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. juli 1994

om støtte til franske svineproducenter — Stabiporc (Caisse professionnelle de régulation porcine)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(94/813/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1249/89 [2], særlig artikel 21,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger [3], jf. traktatens artikel 93, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I

1. Ved skrivelse af 19. april 1993, indregistreret den 20. april 1993, underrettede Frankrigs Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber Kommissionen om ovennævnte støtteforanstaltning som svar på Kommissionens anmodning af 9. marts 1993 om anmeldelse heraf.

De franske myndigheder fremsendte yderligere oplysninger ved skrivelse af 30. juli 1993, 20. september 1993 og 24. januar 1994, sidstnævnte indregistreret den 2. februar 1994, som svar på Kommissionens anmodninger af 10. juni og 18. august 1993.

2. Den 16. februar 1994 besluttede Kommissionen at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til den støtte, Stabiporc har ydet ved hjælp af finansielle midler stillet til rådighed efter aftale med Ofival (Officed national interprofessionnel des viandes, de l'élevage et de l'aviculture). Begrundelsen herfor er følgende:

— lånene fra Stabiporc ydes til en nedsat rentesats (Pibor »12 måneder« + 0,5 %). De må derfor betragtes som driftsstøtte, der ikke medfører nogen varig forbedring af den pågældende sektors struktur

— der er ingen garanti for, at alle eller en del af lånene til svineproducenterne tilbagebetales

— denne reguleringsordning er i strid med den fælles markedsordning for svinekød

— Kommissionen rådede ikke over oplysninger om de øvrige aftaler mellem Stabiporc og forskellige pengeinstitutter (Caisse nationale de crédit agricole, crédit mutuel) og »Union financière pour le développement de l'économie céréalière (Unigrains)«.

Ved skrivelse af 22. februar 1994 underrettede Kommissionen de franske myndigheder om denne beslutning.

[1] EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.
[2] EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 12.
[3] EFT nr. C 107 af 15. 4. 1994, s. 2.

3. Kommissionen underrettede de øvrige medlemsstater og interesserede parter om sin beslutning og gav dem en frist til at fremsætte deres bemærkninger.

   Kommissionen har modtaget sådanne bemærkninger fra to medlemsstater (Det Forenede Kongerige og Danmark) og fra to svineproducentorganisationer. Disse bemærkninger støtter Kommissionens holdning. De blev meddelt den franske regering den 18. juli 1994.

4. Efter en fornyet anmodning fra Kommissionen den 30. maj 1994 meddelte de franske myndigheder den 20. juni 1994 de oplysninger, Kommissionen havde anmodet om i skrivelse af 22. februar 1994. Det fremgår heraf, at der er tale om supplerende støtte i form af en statsgaranti, der ydes i forbindelse med lån til Stabiporc fra et banksyndikat og fra Unigrains. Denne foranstaltning undersøges separat af Kommissionen i henhold til traktatens artikel 92 og 93.

II

Stabiporc har allerede eksisteret tidligere, og støtten til organets oprettelse og drift er blevet undersøgt af Kommissionen efter traktatens artikel 92 og 93.

Formålet med oprettelsen i 1984 var at afbøde virkningerne af de svingende svinepriser ved at yde producentsammenslutningerne lån til en nedsat rentesats.

Ved skrivelse af 12. oktober 1984 besluttede Kommissionen at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til denne støtte af følgende grunde:

— det drejede sig om støtte i form af lån til en fordelagtig rentesats. Stabiporc overførte sine egne fordelagtige vilkår i forbindelse med de offentlige midler (nedsat rentesats) til producentsammenslutningerne ved også at give dem en nedsat rentesats

— det var derfor en driftsstøtte, der ikke ville medføre nogen varig forbedring af den pågældende sektors struktur

— der var fare for, at alle eller en del af lånene ikke ville blive tilbagebetalt.

Det fremgik imidlertid af de oplysninger, som de franske myndigheder meddelte, at Stabiporc siden 1987 havde anvendt nye rentesatser på linje med en normal markedsrente. På daværende tidspunkt repræsenterede de nye satser derfor ikke nogen form for statsstøtte.

Ved telex af 19. august 1988 besluttede Kommissionen at indstille den procedure, der var indledt ved skrivelse af 12. oktober 1984. I den forbindelse tog den hensyn til sagens specielle karakter og foretog sig ikke videre over for den støtte, der var blevet ydet i perioden 1984-1987, men stillede dog som betingelse, at de franske myndigheder ikke fremover benyttede denne form for støtte. Den opfordrede derfor den franske regering til at anmelde alle påtænkte ændringer og forbeholdt sig ret til at indlede proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, hvis sådanne ændringer skulle vise sig at være i strid med artikel 92.

III

1. De franske myndigheder besluttede at lade Stabiporc genoptage sin virksomhed fra 1. februar 1993. Formålet er at regulere svineproducenternes indtægter, som påvirkes af de cykliske kriser i svineproduktionen.

2. Stabiporc yder tilbagebetalingspligtige lån til producentsammenslutninger, som med Stabiporc har indgået en standardaftale om medlemskab benævnt »convention d'adhésion des groupements à la caisse professionnelle de régulation porcine«.

   Producentsammenslutningerne overfører støtten til deres medlemmer, som er svineproducenter.

3. **Betingelser for medlemskab**

   — den producentsammenslutning, der indgår aftalen, skal sørge for at afsætte sine medlemmers slagtesvin

   — producentsammenslutningen skal betale et medlemskontingent for hele den periode, aftalen dækker. Kontingentet er på 1 ffr. pr. svin og trækkes direkte fra de to første lånebeløb

   — producentsammenslutningen forpligter sig til at stille de lånte midler til rådighed for sine medlemmer.

4. **Reguleringsordning**

   Ud fra gennemsnitsprisen for »det rekonstituerede foder« for en bestemt måned fastlægges:

   — dels en »betalingstærskel«, der giver ret til udbetaling af reguleringslån

   — dels en »tilbagebetalingstærskel«, der giver anledning til tilbagebetaling af reguleringslånene.

   Har gennemsnitsprisen for svin for en bestemt måned ligget under betalingstærsklen, kan producentsammenslutningen således få udbetalt et reguleringslån.

Til gengæld skal tidligere bevilgede reguleringslån tilbagebetales, hvis gennemsnitsprisen for svin for en bestemt måned ligger over tilbagebetalingstærsklen.

Gennemsnitsprisen for »det rekonstituerede foder« fastsættes ud fra udviklingen i forholdet mellem svine- og foderpris beregnet som et fire måneders gennemsnit.

5. Tilbagebetalingsbestemmelser

Størrelsen af de månedlige tilbagebetalinger bestemmes ud fra reguleringslånenes beregningsgrundlag. Stabiporc eller dets befuldmægtigede fastsætter tilbagebetalingens forfaldsdato, så snart de tidligere bevilgede reguleringslån forfalder til betaling i kraft af samme reguleringsordning.

Enhver tilbagebetaling af lån eller betaling af renter sker ved automatisk overførsel fra producentsammenslutningens konto.

Til det formål forpligter sammenslutningen sig til ved aftalens indgåelse at give tilladelse til automatisk overførsel fra dens konto til Stabiporcs befuldmægtigede med henblik på betaling af afdrag og renter.

Den 31. december 1996 forfalder hele hovedstolen, samtlige renter og tillæg til betaling.

6. Rentesatser

Stabiporc overfører sine egne fordele ved de offentlige midler (nedsat rentesats i forhold til normale markedsvilkår) til de beløb, der udlånes til producentsammenslutningerne ; indtil beløbene er fuldstændig tilbagebetalt, tilskrives der renter på disse beløb efter en variabel sats, der fastsættes for hvert kalenderår :

— for 1993 : Paris-interbankrenten eller TIOP bedre kendt under betegnelsen PIBOR (Paris interbanking offer rate) »12 måneder« + 0,5 %, der for 1993 er anvendt på de nye lån, Stabiporc har fået bevilget

— for de øvrige år : Pibor PIBOR »12 måneder« + 0,5 % gældende på den første dag i hvert kalenderår.

Renterne forfalder til betaling den næstsidste dag i hvert kalenderår.

7. Finansiering af Stabiporc

For at råde over de nødvendige midler til reguleringsordningen har Stabiporc indgået følgende aftaler :

— en låneaftale med Ofival

— en låneaftale med »Caisse de crédit mutuel«, »caisse centrale des banques populaires« og »Caisse nationale du crédit agricole« (CNCA). Disse kreditinstitutter har dannet et banksyndikat, som CNCA forestår.

— en låneaftale med Unigrains.

Kommissionen foretager en separat undersøgelse i medfør af traktatens artikel 93, stk. 3, af de to sidstnævnte aftaler, der blev meddelt den 20. juni 1994 (støtte NN 61/94).

Nærværende beslutning vedrører støtteforanstaltningerne i henhold til aftalerne mellem Stabiporc og producentsammenslutningerne og mellem Stabiporc og Ofival.

i) *Lånebeløb*

Ofival : 60 mio. ffr.

ii) *Rentesats i henhold til aftalerne*

I 1993 bevilgede Ofival lånene til den Paris-interbankrente (PIBOR) »12 måneder«, der var gældende på den første dag, hvor Stabiporc første gang trak på midlerne for at udbetale lån til producentsammenslutningerne, forhøjet med 0,5 %.

Den af kreditinstitutterne anvendte rentesats for 1993 lå således på 6,83 %.

Denne rentesats ajourføres hvert år den første arbejdsdag i kalenderåret på basis af den gældende PIBOR »12 måneder« forhøjet med 0,5 %. For 1994 var rentesatsen 6,07 %.

iii) *Lånets løbetid*

Aftalen blev indgået den 29. april 1993.

Stabiporcs ret til at trække på dette banklån gælder indtil den 31. december 1996.

iv) *Tilbagebetaling af renter*

Alle påløbne renter forfalder til betaling den 31. december hvert år, beløbet beregnes på grundlag af det nøjagtige antal dage, idet et kalenderår defineres som 365 dage.

v) *Tilbagebetaling af hovedstol*

Hovedstolen på 60 mio. ffr. skal være tilbagebetalt til Ofival på Stabiporcs initiativ pr. 31. januar 1997.

Ethvert ikke-rettidigt betalt beløb medfører øjeblikkeligt og automatisk rentetilskrivning efter den PIBOR »12 måneder«, der gælder den første arbejdsdag i det pågældende kalenderår, forhøjet med 4 %.

I tilfælde af en producentsammenslutnings insolvens, f.eks. som følge af økonomisk sanering eller tvangsakkord, fordeles eventuelt ubetalte afdrag, renter og tillæg, op til et beløb på 2 mio. ffr., der skyldes sammenslutningens manglende opfyldelse af sine forpligtelser, ligeligt mellem Ofival og Stabi-

porc, efter at de kautionsbeløb, som sammenslutningerne har opnået i deres bank, og hvormed de hæfter solidarisk, er opbrugt. Inden for rammerne af lånebeløbet hæfter Ofival for betalingen af eventuelle ubetalte beløb ud over disse 2 mio. ffr., efter at ovennævnte kautionsbeløb er opbrugt.

Disse ubetalte beløb vil enten blive tilbagebetalt til Ofival af Stabiporc, så snart beløbene er blevet inddrevet hos de pågældende sammenslutninger, eller de vil blive modregnet som nedenfor anført.

Hvis der er ubetalte beløb eller betalingsforsinkelser, kan Ofival modregne de beløb (afdrag og renter), som sammenslutningerne skylder Stabiporc, i de beløb, som Ofival eventuelt skal betale de pågældende sammenslutninger eller disses medlemmer i forbindelse med andre foranstaltninger, som ikke står i forbindelse med Stabiporcs virksomhed.

8. Ofivals struktur og funktioner

Ofival er et offentligt organ med industrielt og kommercielt sigte oprettet ved dekret nr. 72-1067 med senere ændringer af 1. december 1972.

Ofival har en bestyrelse, der består af:

— 20 personer, der er udnævnt af landbrugsministeren, og som repræsenterer landbrugsproduktion, kooperativer, handel og industri samt sektorens lønmodtagere

— fire repræsentanter for de offentlige myndigheder, hvoraf de to er udnævnt af landbrugsministeren, en af økonomi- og finansministeren og en af budgetministeren

— en bestyrelsesformand, der udnævnes ved dekret efter forslag fra landbrugsministeren

— en direktør, der udnævnes ved dekret efter forslag fra landbrugsministeren, økonomi- og finansministeren og budgetministeren.

Ofivals budget træder først i kraft, når det er godkendt ved fælles arrêté udstedt af landbrugsministeren, økonomi- og finansministeren og budgetministeren.

Ved décision 93/13/CD af 12. maj 1993 besluttede Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, at Ofival kunne ydet et erhvervsstøttelån på 60 mio. ffr. til Stabiporc.

Ofival deltager automatisk i alle Stabiporcs direktionsmøder.

IV

De franske myndigheder fremsendte ved skrivelse af 7. april 1994 deres bemærkninger som led i den procedure, Kommissionen havde indledt ved sin skrivelse af 22. februar 1994.

1. De franske myndigheder finder den af Ofival anvendte rentesats (PIBOR »12 måneder« + 0,5 %) berettiget af følgende grunde:

— etableringen af et interessefællesskab mellem producenterne inden for rammerne af Stabiporc og den dermed forbundne fordeling af risici betyder, at Stabiporc hos kreditinstitutterne opnår rentesatsen PIBOR »12 måneder« med en margin på 0,5 %

Stabiporc er i realiteten blevet oprettet på initiativ af »Fédération nationale porcine« og »Fédération nationale de la coopération bétail et viande«

— den rentesats, Stabiporc opnår og anvender i forbindelse med lånet, svarer til en kortfristet markedsrente og omfatter ikke nogen form for godtgørelse, der kan betragtes som statsstøtte

de franske myndigheder understreger i den forbindelse, at PIBOR er en variabel sats, der for øjeblikket ligger lavt på grund af konjunkturerne. I løbet af den forhandlingsperiode, der gik forud for Stabiporcs reaktivering, lå denne sats højere end ved ordningens ikrafttræden. Da rentesatsen for de lån, Stabiporc har fået bevilget, justeres hvert år på basis af PIBOR »12 måneder« pr. 31. januar, er det ikke udelukket, at renten for disse lån fremover vil blive opjusteret

— i forbindelse med Stabiporc-ordningen har kreditinstitutterne vished for en stor udlånsvirksomhed med meget små administrationsomkostninger. Stabiporc-ordningen giver denne vished, fordi der er tale om én aftale, én rentesats og én finansieringstype. Desuden giver ordningen større sikkerhed for tilbagebetaling og reducerer den del af kreditinstitutternes avance, der går til dækning af uerholdelige fordringer

— ifølge aftalen mellem Ofival og Stabiporc er der forskellige rentesatser afhængigt af, om midlerne anvendes eller ikke anvendes til lån til producentsammenslutningerne Denne renteforskel er en følge af, at de midler, der ikke straks anvendes, investeres af Stabiporc. Da det drejer sig om meget kortfristede investeringer, der skal være disponible når som helst, og som har et andet finansielt sigte, udløser de andre rentesatser, og ifølge aftalen skal Stabiporc i dette tilfælde tilbagebetale sådanne renter til Ofival.

2. De franske myndigheder anfører, at tilbagebetalingen af de beløb, som Stabiporc skylder Ofival, sikres:

   — ved følgende tilbagebetalingsgarantier i aftalen mellem Stabiporc og producentsammenslutningerne:

      — automatisk overførsel fra den pågældende sammenslutnings konto

      — det forhold, at bankerne stiller en sikkerhed

      — konsolidering af Stabiporcs egne midler via en afgift på 1 ffr. pr. svin, som nævnt i aftalens betragtninger.

   — ved den ekstra kontraktgaranti i aftalen mellem Ofival og Stabiporc:

      direkte modregning af beløb svarende til eventuelle ubetalte beløb eller betalingsforsinkelser fra producentsammenslutningernes side over for Stabiporc (ifølge aftalen holdes Ofival regelmæssigt underrettet om sådanne forhold) i beløb, som Ofival skal betale de pågældende sammenslutninger eller producenter i forbindelse med helt andre foranstaltninger

      denne garanti giver således en ekstra sikkerhed for inddrivelse, såfremt den automatiske pengeoverførsel rent undtagelsesvis ikke skulle fungere efter hensigten

   — ved det forhold, at disse specifikke kontraktgarantier er et supplement til de privatretlige bestemmelser om inddrivelse.

3. Efter fornyet anmodning fra Kommissionen meddelte de franske myndigheder ved skrivelse af 20. juni 1994 de låneaftaler, som Stabiporc har indgået med henholdsvis et banksyndikat og Unigrains.

V

1. Traktatens artikel 92, 93 og 94 finder anvendelse i henhold til artikel 21 i forordning (EØF) nr. 2759/75.

Vedrørende statsstøttebegrebet

2. Ved Stabiporcs reaktivering i 1993 bevilgede de offentlige myndigheder et beløb på 60 mio. ffr. til et lån som skulle ydes gennem Ofival. Dette erhvervsorgan kontrolleres af staten i kraft af bestyrelsens sammensætning og det forhold, at landbrugsministeren træffer afgørelserne om kreditgivning (jf. punkt III.8).

   Det var i øvrigt ved décision af 12. maj 1993, at Ministeriet for Landbrug og Fiskeri besluttede, af Ofival skulle yde det omtalte lån.

   Med disse offentlige midler yder Stabiporc producentsammenslutningerne lån, der skal tilbagebetales.

3. Stabiporc kontrolleres selv i et vist omfang af Ofival og dermed indirekte af staten i og med, at Ofival automatisk deltager i alle Stabiporcs direktionsmøder.

4. Den af Stabiporc anvendte rentesats fastsættes på basis af PIBOR »12 måneder« på dagen for Stabiporcs første træk på midlerne for 1993 og på kalenderårets første arbejdsdag i 1994 og 1995 forhøjet med 0,5 %. Rentesatsen kunne således opgøres til 6,83 % for 1993 og 6,07 % for 1994.

   PIBOR »12 måneder« +0,5 % kan anvendes af Stabiporc, der opnår samme sats på lånene til sin egen finansiering.

   Kommissionen kan ikke acceptere de franske myndigheders argumentation, ifølge hvilken »den rentesats, Stabiporc opnår og anvender i forbindelse med lånet, svarer til en kortfristet markedsrente og ikke omfatter nogen form for godtgørelse, der kan betragtes som statsstøtte«.

   Forhøjelsen (i dette tilfælde 0,5 point) af PIBOR-satsen afhænger således af risikotillægget, som igen afhænger af låntagerens økonomiske, strukturelle og sociale situation. Svinesektoren er inde i en krise; siden september 1992 er priserne i Fællesskabet faldet til et niveau, der ligger næsten 30 % under niveauet i september 1992; efter et let opsving i begyndelsen af dette år har priserne atter været for nedadgående trods omfattende slagtninger i det forløbne år som følge af epizootier.

   Ifølge informationsnettet for landøkonomisk bogføring udgør gældsbyrden (forholdet mellem den samlede låntagning og egenkapitalens og lånenes totalbeløb (inden for svinesektoren næsten 48 % i Frankrig og 31 % i Fællesskabet, medens den for landbrugssektoren som helhed udgør 32 % i Frankrig og 15 % i Fællesskabet.

   På baggrund af krisen på svinemarkedet, hvor producenterne har faldende indtægter og undertiden store økonomiske problemer, kan etableringen af et interessefællesskab mellem disse producenter inden for Stabiporc og fordelingen af risici derfor ikke betragtes som tilstrækkelig begrundelse for at yde lån som beskrevet ovenfor (punkt III.7).

   PIBOR »12 måneder« er en rentesats, der anvendes på interbankmellemværender, som præciseret ovenfor. Bankerne benytter disse mellemværender til långivning til erhvervsdrivende, hvor de forhøjer denne basissats med et risikotillæg. I det foreliggende tilfælde udgør dette tillæg 0,5 %. I betragtning af låntagernes særlige forhold, navnlig den gennemsnitlige gældsbyrde, og krisen på svinemarkedet kan et tillæg på 0,5 % ikke siges af afspejle risikoen for, at låntagerne ikke tilbagebetaler deres lån.

Den økonomiske fordel, som svineproducenterne har, er en følge af, at Stabiporc har opnået en fordelagtig rentesats i forbindelse med sin låntagning og har overført den til sine tilsluttede producentsammenslutninger, som ellers ville være henvist til at optage lån på normale markedsvilkår hos andre kreditinstitutter.

Til sammenligning lå den gennemsnitlige effektive rente, som virksomheder kunne opnå hos kreditinstitutter i første kvartal af 1993 i forbindelse med kreditter med en startløbetid på over to år til variabel sats, på 12,09 %.

Som følge heraf må de af Stabiporc (og Ofival) anvendte rentesatser betragtes som præferentielle.

På baggrund af det ovenfor anførte må de beløb, der ydes i form af rentegodtgørelse, betragtes som statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler.

Vedrørende tilbagebetalingsgarantierne

5. Aftalen mellem Stabiporc og producentsammenslutningerne indebærer garanti for, at producentsammenslutningerne tilbagebetaler de lån, de har modtaget fra Stabiporc. Enhver tilbagebetaling af lån sker nemlig ved automatisk overførel fra den pågældende producentsammenslutnings konto (jf. punkt III.5).

Kommissionen bestrider ikke, at nogle af de mekanismer, de franske myndigheder omtaler i deres skrivelse af 7. april 1994, er karakteristiske for en situation, hvor erhvervsdrivende handler på normale markedsvilkår (automatisk pengeoverførsel fra en bank, etablering af en bankgaranti, konsolidering af Stabiporc's egne midler), og at de i et vist omfang kan sikre, at de lånte beløb rent faktisk tilbagebetales.

Det fastsættes imidlertid i aftalen mellem de to organer, at hvis der er ubetalte beløb eller betalingsforsinkelser i forbindelse med afdragene på hovedstol og betalingen af renter af det lån, som Ofival har ydet Stabiporc, kan Ofival modregne sådanne beløb i de beløb, som Ofival eventuelt skal betale de pågældende producentsammenslutninger eller disses medlemmer i forbindelse med andre foranstaltninger (jf. punkt III.7, nr. v)). En sådan modregning er derfor fakultativ.

I modsætning til hvad de franske myndigheder hævder i deres skrivelse af 7. april 1994, er denne foranstaltning, som ikke er helt systematisk, ikke tilstrækkelig garanti for, at de lånebeløb, der skal tilbagebetales, faktisk tilbagebetales. Såfremt beløbene tilbagebetales efter udløbet af den i aftalen fastsatte frist, findes der desuden ikke nogen bestemmelse om renteberegning og -betaling.

Endvidere virker de franske myndigheders forsikring om, at de »specifikke kontraktgarantier er et supplement til de privatretlige bestemmelser om inddrivelse«, ikke overbevisende i betragtning af forbindelsen mellem Ofival og Stabiporc (Ofival deltager automatisk i alle Stabiporcs direktionsmøder).

6. I forbindelse med aftalerne mellem Stabiporc og banksyndikatet og Stabiporc og Unigrains, som de franske myndigheder meddelte den 20. juni 1994, kan visse garantier for tilbagebetaling af de lånte beløb betragtes som en følge af forretningsforbindelserne mellem erhvervsdrivende, der opererer under normale markedsvilkår. Dette er f.eks. tilfældet med Stabiporc's forpligtelse til at have en egenkapital og til at kræve, at producentsammenslutningerne har en bankgaranti.

Det kan imidlertid ikke betragtes som normale markedsvilkår, at staten, her repræsenteret ved Ofival, finansierer producentsammenslutningernes eventuelle ubetalte beløb op til 1 mio. ffr. over sine egne midler, og hvis beløbet er større, over sit tilgodehavende på 60 mio. ffr.

Som anført under punkt I.4 er denne foranstaltning i form af statsgaranti ydet af Ofival genstand for en separat undersøgelse.

7. I betragtning af at rente- og tilbagebetalingsbetingelserne helt klart ikke svarer til de lånevilkår, som en erhvervsdrivende ville kunne opnå på kapitalmarkedet, udgør disse foranstaltninger, jf. punkt 4 og 5, driftsstøtte til fordel for svineproducenterne.

Vedrørende overtrædelse af den fælles markedsordning

8. Det må endvidere tages i betragtning, at denne støtte, der ydes pr. mængdeenhed, vedrører et produkt, som indgår i en fælles markedsordning, og at der er grænser for medlemsstaternes beføjelse til selvstændigt at gribe ind i en sådan fælles markedsordning, der omfatter fælles støtteforanstaltninger, som nu henhører under Fællesskabets enekompetence; medlemsstaterne skal således, huis der eksisterer en fælles markedsordning for en bestemt sektor, afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der afviger fra eller er i strid med denne ordning.

De fælles markedsordninger må betragtes som komplette og udtømmende ordninger, der udelukker enhver beføjelse for medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, der kan påvirke det pågældende marked, eller til at yde supplerende støtte.

I det foreliggende tilfælde opfylder støtten ikke de betingelser, der er fastsat i den fælles markedsordning for svinekød, der med hensyn til disse foranstaltninger må betragtes som bestemmelser, der kun giver mulighed for sådan støtte på de fastsatte betingelser.

Den pågældende støtte må derfor betragtes som en overtrædelse af fællesskabsbestemmelserne.

VI

Ifølge oplysninger fra Eurostat blev der i 1993 slagtet 24 112 500 svin i Frankrig og 180 022 887 i Fællesskabet som helhed, dvs. at Frankrig tegnede sig for ca. 13 %.

I 1993 eksporterede Frankrig 56 736 tons (levende svin og svinekød) til tredjelande, medens Fællesskabet eksporterede 730 642 tons, dvs. at Frankrig tegnede sig for ca. 8 %.

I betragtning af den rolle Frankrig spiller i forbindelse med Fællesskabets svineproduktion, er det højst tænkeligt, at den særlige fordel, som de franske svineproducenter har, og som er genstand for undersøgelse, kan have mærkbare virkninger på fællesmarkedet.

VII

1. Støtten til de svineproducenter, som er tilsluttet reguleringsordningen, giver dem mulighed for større indtægter takket været prisstøttegarantien. Denne fordel, som i det mindste delvis finansieres over offentlige midler, giver dem større chancer for at overleve den nuværende krise end de producenter, som ikke nyder godt af en sådan støtte. Der er derfor tale om en fordrejning af konkurrencen mellem producenter, der har denne mulighed for at afsætte deres produkter på subsidierede handelsvilkår, og producenter, der må sælge deres svin uden at nyde godt af denne indtægtsstøtteordning finansieret via statsstøtte. Der kan sælges større mængder med støtte end uden støtte. Den foreliggende støtte er derfor en støtte, der fordrejer konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen, jf. traktatens artikel 92, stk. 1 ; denne artikel fastslår, at sådanne former for støtte principielt er uforenelige med fællesmarkedet.

2. De i traktatens artikel 92, stk. 2, fastsatte undtagelser fra uforeneligheden med fællesmarkedet finder tydeligvis ikke anvendelse på den pågældende støtte.

3. I forbindelse med de i nævnte artikels stk. 3 fastsatte undtagelser præciseres de mål, der skal tilstræbes i Fællesskabets interesse og ikke blot af hensyn til enkelte sektorer inden for den nationale økonomi. Disse undtagelser skal fortolkes strikt ved undersøgelsen af støtteprogrammer med regionalt eller sektorialt sigte eller konkret anvendelse af generelle støtteordninger.

   Sådanne former for støtte kan kun ydes, såfremt Kommissionen kan godtgøre, at støtten er nødvendig for gennemførelsen af et af de i disse bestemmelser omhandlede mål. At henføre støtte, som ikke modsvares af en sådan nødvendighed, under nævnte undtagelser ville være ensbestydende med at tillade indgreb over for samhandelen mellem medlemsstaterne og konkurrencefordrejninger, uden at dette kan begrundes i Fællesskabets interesse og dermed at give uberettigede fordele til erhvervsdrivende i visse medlemsstater.

   I det foreliggende tilfælde finder den franske regering ikke, at ordningen indeholder noget statsstøtteaspekt, medens Kommissionen ikke har kunnet finde nogen begrundelse for at fastslå, at de pågældende støtteforanstaltninger opfylder betingelserne for anvendelsen af en af de i traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelser.

   Der er ikke tale om foranstaltninger, der kan fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælles europæisk interesse, jf. traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), da den indvirkning, som støtten kan have på samhandelen, går imod den fælles interesse.

   Der er heller ikke tale om en foranstaltning, som kan afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi, jf. samme bestemmelse.

   Med hensyn til undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af den økonomiske udvikling i visse områder og undtagelsen vedrørende visse erhvervsgrene i ovennævnte litra c) må det konstateres, at foranstaltningerne — da der er tale om driftsstøtte — ikke på varig måde kan forbedre forholdene i den økonomiske sektor, som nyder godt af støtten, idet den strukturelle situation i den pågældende sektor, når støtten ikke længere ydes, vil være den samme, som den der forelå inden iværksættelsen af denne statslige intervention.

   Det er en støtteform, som Kommissionen i princippet altid er imod, idet ydelsen af en sådan støtte ikke er knyttet til betingelser, der er af en sådan art, at støtten kan henføres under en af de undtagelser, der er fastsat i traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c).

4. Selv om en undtagelse i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, havde kunnet komme i betragtning for den pågældende støtte, ville det forhold, at de omhandlede foranstaltninger udgør en overtrædelse, jf. punkt V.8, i forhold til den pågældende fælles markedsordning i øvrigt udelukke anvendelsen af en sådan undtagelse.

5. Det følger heraf, at nævnte støtte må betragtes som uforenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 92.

6. Nærværende beslutning foregriber ikke de konsekvenser, som Kommissionen i givet fald måtte drage i forbindelse med finansieringen af den fælles landbrugspolitik via Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL).

7. Da foranstaltningen er blevet indført ved ministeriel décision af 12. maj 1993 og anvendt, inden Kommissionen har truffet endelig beslutning, er den ulovlig i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3 ; de franske

myndigheder gav først meddelelse om denne foranstaltning den 19. april 1993 som svar på Kommissionens anmodning af 9. marts 1993.

8. Når det drejer sig om støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, skal Kommissionen i overensstemmelse med Domstolens retspraksis, navnlig dom afsagt den 12. juli 1973 i sag 70/72, Kommissionen mod Tyskland (1), bekræftet ved dommene af henholdsvis 24. februar 1987 i sag 310/85, Denfil mod Kommissionen (2), og af 20. september 1990 i sag C-5/89, Kommissionen mod Tyskland (3), kræve, at medlemsstaterne tilbagesøger ethvert uretmæssigt udbetalt støttebeløb hos modtagerne.

I betragtning af det ovenfor anførte skal den pågældende støtte tilbagebetales.

Tilbagebetalingen skal ske i overensstemmelse med de i den franske lovgivning fastsatte procedurer og bestemmelser, navnlig dem, der vedrører betaling af morarenter for gæld til staten, idet disse renter beregnes med virkning fra datoen for ydelsen af den pågældende støtte.

Denne tilbagebetaling er nødvendig for at genoprette den tidligere situation og for at ophæve alle de økonomiske fordele, som modtagerne af den ulovlige støtte uretmæssigt har nydt godt af siden datoen for støttens udbetaling. Tilbagebetalingen er så meget mere nødvendig på grund af den følsomme markedssituation og i betragtning af Kommissionens beslutning af 19. august 1988 (jf. punkt II, sidste afsnit) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, svineproducenterne har fået i forbindelse med lån, der er ydet som led i producentsammenslutningernes aftale om medlemskab af »Caisse professionnelle de régulation porcine (Stabiporc)« og aftalen om reaktivering af Stabiporc for perioden 1993-1996, er ulovlig, da den er i strid med traktatens artikel 93, stk. 3. Endvidere er støtten uforenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 92.

Den i det foregående stykke omhandlede støtte omfatter:

— de beløb, der udgør forskellen mellem den rentesats, der blev anvendt i forbindelse med de gennem Stabiporc ydede lå til procentsammenslutningerne (PIBOR »12 måneder« + 0,5 %), og den rentesats, sammenslutningerne ville have kunnet opnå via Stabiporc på normale markedsvilkår hos kreditinstitutterne; sidstnævnte sats beregnes på basis af rentesatsen for virksomheder i forbindelse med lån med en startløbetid på over to år til variabel sats

— de lån, der ikke tilbagebetales af producentsammenslutningerne, og som Ofival er ansvarlig for.

Artikel 2

Frankrig skal ophæve den i artikel 1 omhandlede støtte:

— ved at fastsætte rentesatsen for lånene på samme niveau som den normale markedsrente, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, første led

— ved at bestemme, at hvis der er ubetalte beløb eller betalingsforsinkelser over for Stabiporc, skal Ofival modregne disse beløb (både afdrag og renter) i de beløb, Ofival eventuelt skal betale til producentsammenslutningerne eller medlemmer af disse sammenslutninger i forbindelse med andre foranstaltninger

— ved at fastsætte bestemmelser om betaling af morarenter af de beløb, Ofival inddriver i henhold til det foregående led.

Artikel 3

Frankrig skal kræve, at allerede ydet støtte, jf. artikel 1, tilbagebetales inden for en frist på tre måneder regnet fra nærværende beslutning.

Tilbagebetalingen skal ske i overensstemmelse med de i den franske lovgivning fastsatte procedurer og bestemmelser, herunder navnlig dem, der vedrører betaling af morarenter for gæld til staten. Der beregnes renter af de tilbagebetalingspligtige beløb fra datoen for ydelsen af den pågældende støtte.

Artikel 4

Frankrig skal senest tre måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger Frankrig har truffet for at efterkomme artikel 2 og 3.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1994.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

(1) Sml. 1973, s. 813.
(2) Sml. 1987, s. 901.
(3) Sml. 1990, s. I-3437.